

til gode gennem et nedslag i lejen, men administrationen er i hvert fald under normale forhold ikke i stand til at kontrollere, at et sådant nedslag finder sted. I praksis har bestemmelsen kun fundet anvendelse i ganske få tilfælde. Iøvrigt svarer § 50, stk. 1, i alt væsentligt til de nugældende regler, således som disse er blevet praktiseret, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Ny er reglen i § 50, stk. 2. Når skoves grundværdi ansættes til en bestemt procentdel af normalværdien (d. v. s. ejendomsværdien af skoven i normal tilstand), jfr. § 15, må det, når skovens ejendomsværdi på grund af naturbegivenheder går væsentlig ned under normalværdien, under hensyn til det lange tidsrum, det i sådanne tilfælde vil kunne tage at bringe skoven op i normal tilstand igen, synes rimeligt, at der ydes skovejeren en lempelse i grundskylden, i et sådant tidsrum, at skovens normaltilstand vil kunne være genoprettet.

Til stk. 3. Ifølge § 8, stk. 3, i loven af 7. august 1922 kan finansministeren fritage udtørrede ferskvandsarealer og hedearealer, der opdyrkes, for grundskyld til staten i et tidsrum af indtil 30 år, ligesom tilsvarende fritagelse kan gives hedebeplantninger for et tidsrum af indtil 40 år. Da der ikke ses at være trang til disse fritagelser ved siden af reglerne om fradrag i grundværdien for forbedringer, foreslår man, at bestemmelserne om fritagelse for grundskyld i sådanne tilfælde udgår. Dog bør de fritagelser, der ved lovens ikrafttræden allerede er givet, formentlig kunne forlænges indenfor de angivne tidsrum, og en bestemmelse herom er optaget i § 50, stk. 3.

Til stk. 4. I stk. 4 foreslås det, at bemyndigelsen til at meddele bevillingsmæssige fritagelser for grundskyld i de i stk. 1 omhandlede tilfælde af finansministeren skal kunne delegeres til oppebørselsmyndighederne. Dette er i overensstemmelse med et af forvaltningskommissionen fremsat forslag.

ad § 51.

Til stk. 1 og 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. Bestemmelserne her svarer til bestemmelserne i § 1, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 52.

Bestemmelsen svarer til den nugældende grundstigningsskyldslovs § 2, stk. 2. Når bestemmelserne i den nugældende lovs § 2, stk. 3, om omvurderinger i henhold til stempelovens § 61, stk. 1, ikke er medtaget i forslaget, hænger det sammen med, at

omvurderinger til stempelefterretning fremtidig skal foretages efter reglerne i § 4 i loven af 23. juni 1956.

ad § 53.

Til stk. 1. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 54.

Bestemmelsen svarer til § 4 i den nugældende grundstigningsskyldslov.

ad § 55.

Bestemmelsen svarer til § 5 i den nugældende grundstigningsskyldslov, idet der dog i stk. 3 er foretaget den ændring, at værdibeløbsansættelser kan ændres ved revision, såfremt samtlige ejere af de af grundbeløbsfordelingen berørte ejendomme tiltræder ændringen. Dette er i overensstemmelse med, hvad der følges i praksis.

ad § 56.

Efter den nugældende grundstigningsskyldslovs § 6 gives der to grundbeløbstillæg, der virker som fradrag i værdistigningen, dels et tillæg for almindelig konjunkturstigning beregnet af grundbeløbet, dels et tillæg, der beregnes af grundværdien, og som normalt udgør 10 pct. af denne (det såkaldte „fejlvurderingstillæg“).

Konjunkturtillægget beregnes efter stigningen i grundværdierne siden 10. alm. vurdering pr. 1. oktober 1950, idet man udenfor beregningen af stigningen i grundværdierne holder København, Frederiksberg og Københavns amtsrådsreds, hvor grundværdistigning af særlige årsager gør sig stærkt gældende.

Konjunkturtillægget foreslås bevaret, dog at man fra opgørelsen af stigningsprocenten også undtager de 4 største købstæder tilligemed Nørre Sundby købstad og disse købstæders forstæder, idet grundværdistigning af andre årsager end konjunkturudviklingen også gør sig stærkt gældende indenfor disse områder.

For landbrugsejendomme kan konjunkturbevægelsen have noget forskellig styrke i de forskellige dele af landet, hvilket muligt kunne føre til, at konjunkturtillægget ikke i alle tilfælde ville være tilstrækkeligt til at dække konjunkturstigningen. Det foreslås derfor, at der udover det almindelige tillæg for konjunkturstigningen gives hver ejendom et tillæg beregnet med 10